

Els màrtirs, germans en la fe

Aquesta imatge parla

Amb aquesta imatge de l'amfiteatre de Tarragona, volem recordar que avui seran beatificats en aquesta ciutat més de cinc-cents germans i germanes nostres en la fe que moriren donant testimoni del seu amor a Jesucrist fins a la seva immolació personal. Ells i elles foren testimonis de Crist i varen morir perdonant. Aquest acte és eminentment religiós i s'ha escollit la ciutat de Tarragona per la seva especial significació martirial i perquè té una gran representació entre els beatificats. En aquest mateix amfiteatre de la foto, van morir per Crist, condemnats a la foguera, el bisbe Fructuós i els seus dos diaques, Auguri i Eulogi, l'any 259. Són els màrtirs més antics de la Hispania romana.

DOMUND 2013

Fe, caritat i missió

Dia del DOMUND, dia de la propagació de la fe, dia especial a tot el món perquè ressoni en les nostres oïdes el clam de Jesús (Mt 16,15): «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova». Enguany se'ns presenta aquesta diada amb el lema «Fe + Caritat = Missió».

Un encàrrec és una missió a complir, i no s'encomana res a ningú en qui no tinguem confiança i creguem que ho complirà. Jesús creu en els homes i les dones del món i ens encarrega que transmetem la Bona Nova que ell ens va portar de part del Pare.

Però, per transmetre la fe, l'hem de viure. Tenir fe no és saber un munt de coses de l'Antic i del Nou Testament, com una història. És creure en un Déu Creador, en el seu Fill Jesús, germà nostre en la humanitat, que ens va ensenyar a viure com a germans, i creure en la força del seu Esperit, que ens ha d'ajudar a viure el que sabem i creiem.

Aquesta vivència de fe, que hem estat aprofundint durant tot aquest any, no pot realitzar-se, i per tant no podem complir la missió de Je-

sús, sense afegir-hi la caritat, és a dir, sense estimar. No podem estimar de debò sense veure Jesús en el rostre de l'altre. Practicar la caritat ha de ser una tasca humanitzadora, perquè va adreçada a persones amb les seves característiques particulars i possibles mancances, humanes i espirituals.

El Domund és un bon dia per recordar tots els germans nostres missioners, que s'esforcen en terres llunyanes per portar a terme la gran missió de Jesús. Porten el pa material i el pa de l'esperit als qui viuen mancats de gairebé tot.

Creuant la nostra mirada amb la de Jesús, que ens interpel·la, donem-li la resposta amb la nostra pregària, la nostra aportació i el nostre suport per a tots els qui més ho necessiten.

Visquem la fe com cal. Fem-ho, doncs, i que la nostra senyera sigui «Fe + Caritat = Missió». Viure la fe amb caritat, és a dir, estimant, és l'única i autèntica manera de fer-ho i, per tant, és, de totes les maneres de viure, la més bella.

Delegats de Missions de Catalunya

PARAULA I VIDA

Els màrtirs, testimonis de fe i de perdó

Avui, 13 d'octubre, se celebrarà a Tarragona la beatificació de més de cinc-cents germans nostres en la fe que van donar la vida per amor a Jesucrist a diferents llocs d'Espanya, durant la persecució religiosa dels anys trenta del segle XX. Van ser molts milers els qui llavors van oferir aquest testimoni atge suprem de fe i de perdó. L'Església, seguint una tradició que ve des dels seus primers temps, sempre ha honorat els màrtirs de Crist. Ara, ajudant Déu, ho farà amb aquest nou grup.

Des de l'any 1987, quan va tenir lloc la primera beatificació a Roma de màrtirs del nostre país —les religioses carmelites descalces de Guadalajara—, han estat beatificats 1.001 màrtirs, dels quals onze han estat també canonitzats. Ara, amb motiu de l'Any de la Fe —i per segona vegada, després de la beatificació de 498 màrtirs a Roma l'any 2007—, s'ha reunit un grup nombrós de persones que donaren la vida per Crist —520 exactament—, que seran beatificades a Tarragona.

Podem dir que en aquest grup hi ha representats tots els estaments que formen el Poble de Déu. Hi ha tres bisbes: Salvi Huix, que ho fou de Lleida; Manuel Basalto, de Jaén; i Manuel Borràs, que fou bisbe auxiliar de l'arquebisbe de Tarragona, el cardenal Vidal i Barraquer.

Hi ha també un bon grup de sacerdots diocesans, sobretot de Tarragona, i molts religiosos i religioses d'uns 24 ordes i congregacions, entre els quals els vint primers benedictins màrtirs de l'abadia de Montserrat. També hi ha seminaristes i laics, la majoria d'ells joves, i persones grans, homes i dones.

Els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola, en la passada assemblea plenària, vàrem fer públic un missatge sobre aquesta beatificació. El vam titular «Els màrtirs del segle XX a Espanya, testimonis de la fe fermes i valents». Com a lema de la declaració escollírem aquestes paraules de Benet XVI: «Per la fe, els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoni atge de la veritat de l'Evangelí, que els havia transformat i fet capaços d'arribar fins al do més gran de l'amor amb el perdó dels seus perseguidors.»

Els bisbes desitgem que aquest acte de Tarragona, en l'Any de la Fe, sigui una ocasió de gràcia, de benedició i de pau per a l'Església i per a la societat. Veiem els màrtirs com a models de fe i, per tant, d'amor i de perdó. Els demanem, com a intercessors nostres, que ens ajudin a professar amb integritat i valor la fe de Crist.

Els màrtirs van morir perdonant. Per això són màrtirs de Crist, que a la creu va perdonar els seus perseguidors. Com diu el missatge que he citat, «celebrant la seva memòria i acollint-se a la seva intercessió, l'Església vol ser sembradora d'humanitat i reconciliació en una societat castigada per la crisi religiosa, moral, social i econòmica, en la qual creixen les tensions i els enfrontaments».

Per a les nostres diòcesis, aquesta beatificació de Tarragona —un acte eminentment eclesial— ha de ser sobretot una crida a la conversió per assumir, enmig de la societat actual, les exigències de la fe. Com ho varen fer tants germans i germanes en unes circumstàncies molt més difícils que les nostres.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

ENTREVISTA

IGNASI ROVIRO

La bellesa

El Dr. Ignasi Roviró, vicedegà de la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), va impartir dimecres la lliçó inaugural de curs de les facultats eclesiàstiques, amb el títol *La bellesa salvarà el món*.

Quin missatge té la lliçó?

La nostra societat ha apostat per la bellesa. Mai no havíem tingut un món tan ben ordenat, tan dissenyat i tan bell com ara. Protegim el medi ambient, posem bellesa a les cases a través de la decoració, visitem els museus, anem a concerts i festivals de música... I, tanmateix, continuem tenint un món molt injust, on la bellesa és més a l'abast dels rics que de tothom. Aquesta no és la bellesa que salva.

Quina és la bellesa que pot salvar el món?

Dostoievski escriu en la seva novel·la *L'Idiota*: «La bellesa salvarà el món»; una frase que ha estat repetida per molts escriptors, per papes i intel·lectuals. Però Dostoievski no diu en cap moment en què consisteix la bellesa, ni quines proporcions té. En una ocasió, el protagonista és interrogat sobre la bellesa espectacular d'una noia. I ell contesta: no estic preparat per respondre. La bellesa és un enigma.

El concepte teològic de bellesa, què afegeix al concepte filosòfic?

La filosofia aporta la pregunta; la teologia una possible resposta. I a la base de totes dues hi ha l'admiració. Enamorats de la bellesa, la filosofia pregunta per què això és tan bell, què té això que el fa participar de la bellesa. La teologia mostra com això bell ens remet a la totalitat de l'existència. I perquè la teologia és posterior a l'admiració i a la filosofia pot afirmar St. Agustí: «Tard et vaig estimar, Bellesa, tan antiga i tan nova. I vet aquí que tu eres dins meu.»

Oscar Bardají i Martí

LES GRANS PARÀBOLES DE LLUC

Paràbola del ric i del pobre Llätzer

Jesús és el Llätzer veritable (3)

Abraham no pot enviar Llätzer a la casa pairal del ric. Però, en aquest punt, hi ha un detall que ens crida l'atenció. Pensem en la resurrecció de Llätzer que es narra en l'Evangeli de Joan. Què passa? «Molts dels jueus van creure en ell... Però alguns d'ells anaren a explicar als fariseus el que Jesús havia fet». I això dóna motius d'una reunió consultiva del sanedrí. Es veu la cosa des d'un punt de vista polític: un moviment popular en aquesta direcció podria alarmar els romans i crear una situació perillosa. I decideixen matar Jesús: el miracle no és ocasió de fe, sinó d'enduriment (Jn 11,45-53).

La paràbola ens porta altres pensaments. No reconeixem, en la figura de Llätzer, cobert de nafres a la porta del ric, el misteri de Jesús que «va sofrir fora de la porta de la ciutat» (He 13,12), estès i despullat a la creu, exposat a les befes i menyspreus de la gent? «Però jo sóc un cuc, no pas un home, befa de la gent, menyspreat del poble» (Sl 22,7).

Aquest Llätzer veritable *ha ressuscitat*, ha vingut a dir-nos-ho. Si veiem en el relat de la resurrecció de Llätzer una resposta de Jesús a la petició d'un senyal per a la seva generació, trobem aquí un acord amb la resposta que Jesús va donar a aquesta petició. L'Evangeli de Mateu ho diu així: «Aquesta generació dolenta i adúltera demana un senyal, però no els serà donat cap altre que el del profeta Jonàs.» (Mt 12,39s).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

SER PADRES

El confiado vínculo madre-hijo

Si hay alguna cosa sòlidamente establecida en este mundo de relación entre personas, esta es, sin lugar a dudas, el vínculo de unión entre una madre y su hijo recién nacido. El apego que la madre experimenta por su retoño es fundamental para la supervivencia y desarrollo del niño. Y esta entrega total y absoluta de la madre a su bebé es algo innato, ancestral, en la especie humana (y en la mayoría de seres vivientes). Ya lo dice bien claro un proverbio ruso que me encanta: «Nadie hace por dinero lo que una madre hace gratis.»

Aquí tengo que resaltar la importancia del sentimiento de *confianza* que debe adquirir el bebé para desarrollarse adecuadamente. ¿Sabe por qué precisamente la confianza y no otro sentimiento? Porque el recién nacido ha llegado a este mundo para establecer un vínculo sólido con los seres queridos que le atienden y necesita poder confiar en ellos, tanto si se trata de la madre como del padre o de cualquier cuidador habitual que se haya responsabilizado del niño.

Sepa también que en función del grado de apego que tenga el bebé con las personas que le cuidan, se generará mayor o menor *autoestima* y *seguridad* en uno mismo. Estos dos rasgos de la personalidad son esenciales para comportarse provechosamente el día de mañana en el entorno de la escuela y en el comienzo de las relaciones sociales.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La creu, la nostra esperança

Gaudí no dubta a repetir el motiu de la creu a les tres façanes i a l'altar de la Sagrada Família. A la façana de la Glòria la creu és l'instrument de la passió que mereix més relleu. A l'altar i a la façana de la Passió hi ha sengles grans imatges de Jesús crucificat. A més, però, en aquesta última façana hi ha una creu nua, triomfant i gloriosa, portada per àngels, que assenyala que la redempció s'ha esdevingut. A la façana del Naixement, la creu amb l'anagrama de *Jesús* (JHS) és col·locada sota l'arbre de la vida, i també aquí dos àngels l'encensen. La creu és l'instrument de salvació que allibera del pecat i de la mort. La redempció de Jesús determina la història humana.

La gran metàfora de la redempció obtinguda per Jesús és l'arbre de la vida. El poder del mal ha estat vençut. Dins el gran arbre de la vida (la creu) que corona la façana del Naixement hi ha fins a vint-i-un ocells blancs, símbol dels homes i les dones que han estat redimits per la mort i la resurrecció de Jesús. Aquests comparteixen la vida de Jesús ressuscitat mitjançant la fe, els sagraments i l'amor concret, especialment als pobres.

L'arbre de la vida és un xiprer, sempre verd, per indicar que es tracta d'una vida sense fi, a la qual tenen accés els qui s'han acollit al do salvador que ve per Jesucrist. D'aquí l'ús del xiprer en els cementiris cristians de la Mediterrània.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.
- 15. □ Dimarts** [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.
- 16. ■ Dimecres** [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sta. Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; Sta. Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.
- 17. ■ Dijous** [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.
- 18. ■ Divendres** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.
- 19. ■ Dissabte** [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,1-12]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà.
- 20. ■ † Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / Sl 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor». Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo». Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la Bona Nova que jo predico, i per això he de sofrir fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la Paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dóna en Jesucrist.

Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samària i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!». En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrera donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità.

Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 5,14-17)

En aquellos días, Naamán el sirio bajó y se bañó siete veces en el Jordán, como se lo había mandado Eliseo, el hombre de Dios, y su carne quedó limpia de la lepra, como la de un niño.

Volvió con su comitiva al hombre de Dios y se le presentó diciendo: «Ahora reconozco que no hay dios en toda la tierra más que el de Israel. Y tú acepta un presente de tu servidor.»

Contestó Eliseo: «Juro por Dios, a quien sirvo, que no aceptaré nada.» Y aunque le insistía, lo rehusó.

Naamán dijo: «Entonces, que entreguen a tu servidor una carga de tierra, que pueda llevar un par de mulas; porque en adelante tu servidor no ofrecerá holocaustos ni sacrificios de comunión a otros dioses fuera del Señor.»

Jesús i els leprosos. Miniatura del Missal del cardenal Cisneros, Biblioteca Nacional (Madrid)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia / y su fidelidad en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera, / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 2,8-13)

Querido hermano:

Haz memoria de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David. Este ha sido mi Evangelio, por el que sufro hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación, lograda por Cristo Jesús, con la gloria eterna. Es doctrina segura: Si morimos con él, viviremos con él. Si perseveramos, reinaremos con él. Si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 17,11-19)

Yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samària y Galilea. Cuando iba a entrar en un pueblo, vinieron a su encuentro diez leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros.»

Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes.» Y, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se echó por tierra a los pies de Jesús, dándole gracias. Este era un samaritano.

Jesús tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha vuelto más que un extranjero para dar gloria a Dios?» Y le dijo: «Levántate, vete: tu fe te ha salvado.»

COMENTARI

Fe i agraïment

L'evangeli d'avui ens mostra el poder de la fe, i com aquesta va lligada a l'agraïment. L'evangelista ens recorda que Jesús està de camí, recorre Galilea i Samària i s'encamina cap a Jerusalem.

En un poblet surten al pas de Jesús i la seva comitiva un grupet de deu leprosos. La por al contagi d'aquesta terrible malaltia fa que la Bíblia consideri la persona leprosa impura, i era apartada del culte i de la relació habitual amb els altres. Els leprosos vivien en grups als afores de les poblacions (cf. Lv 13,45-16; i 17,11-19), ajudats pels seus familiars i les almoines de la gent compassiva. Donat el poc coneixement mèdic de l'è-

poca, es consideraven lepra altres malalties de la pell que de fet no ho eren; en aquests casos, quan l'afecció desapareixia, calia practicar un ritu de purificació al santuari, i el malalt es reintegrava a la vida normal (cf. Lv 13,1-23).

Aquells deu leprosos invoquen la misericòrdia de Jesús: Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres! I Jesús respon enviant-los al santuari, com si ja estiguessin nets de la malaltia. Ells hi van, i amb això mostren la confiança absoluta en la paraula de Jesús. La seva fe els ha guarit! Amb això mostren que la paraula de Jesús era certa: Si tinguéssiu fe, mouríeu i plantaríeu una morera al mig del mar!

El miracle, però, conté un apèndix: tots deu s'han guarit, però no tots deu es mostren igual-

ment agraïts. Un d'ells, un estranger samarità, és capaç de reconèixer l'acció de Jesús, i torna enrere donant glòria a Déu amb grans crits i prosternant-se als peus de Jesús. No es prosterna davant dels sacerdots —on han estat enviats—, sinó davant de Jesús! Aquell samarità ha intuït el misteri de Jesús: en ell es revela el poder salvífic de Déu. Per això Jesús acaba afirmant: la teva fe t'ha salvat.

La fe del samarità l'ha salvat de la lepra perquè ha obeït Jesús, però també, i sobretot, l'ha salvat perquè li ha obert els ulls per reconèixer en Jesús la glòria de Déu. Tant de bo la nostra fe sigui com la d'aquell samarità.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Trobada de famílies a Roma. Els dies 26 i 27 d'octubre, en el marc de l'Any de la Fe. Inclourà una trobada de pregària i la professió de fe amb el papa Francesc. Informació: Delegació diocesana de Família. T. 934 538 659 (c/ Diputació, 231).

Delegació d'Apostolat Seglar. Trobada d'inici de curs, dimarts 15 d'octubre (19 hores) (c/ Sant Pau del Camp, 101). Conferència «L'espiritualitat i la responsabilitat laïcal avui», a càrrec de Camino Cañón, presidenta del Fòrum d'Organitzacions Catòliques d'Espanya.

XIX Cicle de música per la solidaritat. Dia 18 d'octubre (19.30 h), amb la Coral Espígol, a la Casa del Mar (c/ Albareda, 1-3). Dia 24 d'octubre (19 h), amb el Cor Vivaldi, a la seu de la SGAE i la Fundació Autor a Catalunya (pg. Colom, 6). Organitza: Associació Per a l'Altre Cor Cremat. Aportació 6 euros.

Inici de curs al Seminari Conciliar de Barcelona

Mn. Ignasi Navarri, rector del Seminari d'Urgell. La inauguració del curs va ser el 19 de setembre al Seminari Conciliar de Barcelona. La va presidir el cardenal Lluís Martínez Sistach, acompanyat del bisbe Agustí Cortés, de Sant Feliu de Llobregat. Van parlar als seminaristes els dos bisbes i el rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull. Es va donar la benvinguda a Mn. Joan Rodríguez, nou director espiritual del Seminari, i es va celebrar l'eucaristia.

Asociación de Adoradoras de las R. Esclavas Sdo. Corazón (c/ Mallorca, 232). El 17 de octubre reanudamos los terceros jueves de mes con nuestra oración ante el Santísimo y eucaristía (12 h).

Aproximació als místics: Joan de la Creu. Dies 14 i 28 d'octubre, 11 i 25 de novembre i 9 de desembre (18-20 h). Dirigeix M. Dolors Cesari. Centre Passatge (c/ València 244, 3r), t. 934 876 363, www.centrepassatge.org.

Unió Espiritual de Mares. Dia 16 d'octubre (17 h) missa i conferència de Mn. Josep Pausas: «L'art, una resposta a la crisi de valors» (c/ Riera St. Miquel, 1 bis). Per a

els seminaristes majors de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat van tenir una trobada per començar el curs 2013-2014. Va ser a Tartera (la Cerdanya) els dies 9, 10 i 11 de setembre i va servir per compartir les experiències de l'estiu i fer un dia de recés, predicat per

Mn. Ignasi Navarri, rector del Seminari d'Urgell. La inauguració del curs va ser el 19 de setembre al Seminari Conciliar de Barcelona. La va presidir el cardenal Lluís Martínez Sistach, acompanyat del bisbe Agustí Cortés, de Sant Feliu de Llobregat. Van parlar als seminaristes els dos bisbes i el rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull. Es va donar la benvinguda a Mn. Joan Rodríguez, nou director espiritual del Seminari, i es va celebrar l'eucaristia.

més informació: Montserrat Solé, t. 934 351 845.

Missioneres Creuades de l'Església. Amb motiu dels 50 anys del Col·legi Santa Maria dels Apòstols (barri Besòs), dia 18 d'octubre (12 h) trobada al Monestir de Montserrat. Dia 27 d'octubre (11 h), celebració a l'església de St. Paulí de Nola. Per a més informació: t. 933 149 011.

El teixit religiós a Síria. La complexitat de les creences. Conferències dies 14 i 28 d'octubre (19 h), amb Dolors Bramon, a l'auditori de la FJM (c/ València 244, 2n). Cal inscripció que és gratuïta, al t. 934 880 888.

EXERCICIS I RECESSOS

Fin de semana misionero con las Hermanas franciscanas dardereras. Con motivo del día del Domund. Día 18 de octubre (18 h): testimonios misioneros. Día 19 (17 h), cinefórum de la película *De dioses y hombres*, en la Pquia. M.D. de la Salut-P. Franciscans (c/ Clavell, 6). Día 20 (18 h), teatro musical: «Todos somos misioneros», en la Pquia. Sant Miquel dels Sants (c/ Sors 30, baixos). Informació: Hna. Liliانا (t. 692 895 378).

BREUS

Taller Escola Sant Camil. El passat 18 de juliol, un gran grup de persones vinculades al Taller Escola Sant Camil es va aplegar per fer aquesta foto de família amb motiu de complir-se els 50 anys d'aquest Centre del barri del Guinardó (Barcelona). L'obra dona servei a persones amb discapacitat intel·lectual en edat adulta i està regida per la Pia Unió de Germans Missioners dels Malalts Pobres, més coneguts com *els camils del Guinardó*.

PALABRA Y VIDA

Los mártires, testigos de fe y de perdón

Ho y, 13 de octubre, se celebrará en Tarragona la beatificación de más de quinientos hermanos nuestros en la fe que dieron la vida por amor a Jesucristo en diferentes lugares de España, durante la persecución religiosa de los años treinta del siglo XX. Fueron muchos miles los que entonces ofrecieron este testimonio supremo de fe y de perdón. La Iglesia, siguiendo una tradición que viene desde sus primeros tiempos, siempre ha honrado a los mártires de Cristo. Ahora, Dios mediante, lo hará con este nuevo grupo.

Desde el año 1987, cuando tuvo lugar la primera beatificación en Roma de mártires de nuestro país —las religiosas carmelitas descalzas de Guadalajara—, han sido beatificados 1.001 mártires, de los cuales once han sido también canonizados. Ahora, con motivo del Año de la Fe —y por segunda vez, después de la beatificación de 498 mártires en Roma en 2007—, se ha reunido un grupo numeroso de personas que dieron su vida por Cristo —520 exactamente—, que serán beatificadas en Tarragona.

Podemos decir que en este grupo están representados todos los estamentos que forman el Pueblo de Dios. Hay tres obispos: Salvi Huix,

que lo fue de Lleida; Manuel Basalto, de Jaén, y Manuel Borrás, que fue obispo auxiliar del arzobispo de Tarragona, el cardenal Vidal y Baraquer.

Hay también un buen grupo de sacerdotes diocesanos, sobre todo de Tarragona, y muchos religiosos y religiosas de unas 24 órdenes y congregaciones, entre los cuales los veinte primeros benedictinos mártires de la abadía de Montserrat. También hay seminaristas y laicos, la mayoría de ellos jóvenes, y personas mayores, hombres y mujeres.

Los obispos de la Conferencia Episcopal Española, en la pasada Asamblea Plenaria, hicimos público un mensaje sobre esta beatificación. Lo titulamos «Los mártires del siglo XX en España, testigos de la fe firmes y valientes». Como lema de la declaración escogimos estas palabras de Benedicto XVI: «Por la fe, los mártires entregaron su vida como testimonio de la verdad del Evangelio, que los había transformado y hecho capaces de llegar hasta el don más grande del amor con el perdón de sus perseguidores.»

Los obispos deseamos que este acto de Tarragona, en el Año de la Fe, sea una ocasión de

gracia, de bendición y de paz para la Iglesia y para la sociedad. Vemos los mártires como modelos de fe y, por lo tanto, de amor y de perdón. Les pedimos, como intercesores nuestros, que nos ayuden a profesar con integridad y valor la fe de Cristo.

Los mártires murieron perdonando. Por eso son mártires de Cristo, que en la cruz perdonó a sus perseguidores.

Como dice el mensaje que he citado, «celebrando su memoria y acogiendo a su intercesión, la Iglesia quiere ser sembradora de humanidad y reconciliación en una sociedad castigada por la crisis religiosa, moral, social y económica, en la que crecen las tensiones y los enfrentamientos».

Para nuestras diócesis, esta beatificación de Tarragona —un acto eminentemente eclesial— ha de ser sobre todo una llamada a la conversión para asumir, en medio de la sociedad actual, las exigencias de la fe. Como lo hicieron tantos hermanos y hermanas en unas circunstancias mucho más difíciles que las nuestras.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia